

havde sørget for, at der med Hensyn til Forplejningsvæsenet var gjort det nødvendige for Soldaternes Forsyning paa en tilfredsstillende Maade. Deraf ville de Herrer se, at der er mange Punkter i Lovforslaget, som ikke i fjerneste Grad staa i Forbindelse med Befæstningsspørgsmaalet, og som sagt, Lovforslagets Indbringelse er ældre end selve Befæstningen. Derfor kan jeg kun sige, at det vilde være sørgeligt for Hæren, for Forsvaret, om disse Foranstaltninger ikke vedtages, og hvad Mening man end maatte have om Befæstningsspørgsmaalet, saa er det dog klart, at vi have en Hær, et Forsvar, vi have værnepligtige, som kunne kaldes til at deltage i Landets Forsvar og paa bedste Maade opfylde deres Pligt i saa Henseende. Derfor kan jeg ikke se andet, end at det er langt fra sandt, hvad det ærede Medlem, der først havde Ordet (Trier), sagde, at man ikke med Nytte kan forhandle dette Forslag. Jo, man kan gøre det, og man kan gøre det med stor Nytte, naar man gaar ud fra den Forudsætning, at der er tilbørlig Vilje til virkelig at forhandle og fremme det paa en saadan Maade, at der kan være Udset til, at Folketing og Landsting ved nærmere indbyrdes Forhandling om dette Forslag kunne komme til en endelig Ordning af dette højt vigtige Spørgsmaal. Som Følge deraf kan jeg ikke andet end stemme mod den Dagsorden, der er indbragt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Trier).

Formanden (Høgskbro): I Anledning af det ærede Medlems Udtalelser maa jeg dog bede de følgende Talere om, at de, naar de ville omtale Forslaget om Ordning af Hærens Forplejningsvæsen, da ville opsætte de Bemærkninger, de derom have at gøre, indtil dette Forslag kommer til Forhandling.

Svarp: Det ærede Medlem, der sidst udtalte sig (Thomsen), har ganske sikkert fuldkommen Ret i, at der er et levende Ønske om paa de militære Forhold at komme til en Ordning. Forholdet er jo dette, at vi dels have en Ordning og dels en Uorden. For at komme til nogen Ordning, som vi alle kunne være enige om, var det vistnok en nødvendig Begyndelse, at Uordenen først blev fjærnet. Men naar det ærede Medlem nu, ligesom alle ærede Medlemmer fra den Side, taler om den militære Ordning, som om det var noget, der laa i Fremtiden, der først skulde staves tilveje, glemmer det ærede Medlem ganske, at vi heri Landet have en meget omfattende, gennem mange Love omhyggelig bearbejdet og behandlet, Lovhjemlet

Ordning. Det er denne Lovordning, som gaar langt videre, end mange af os anse for rigtig, og som er det lovmæssige Holdepunkt for hele vor Behandling af disse Spørgsmaal — denne Lovordning er bestaaende, den skulle vi ikke først have. Jeg vil derfor nedlægge Sindsigelse imod, at man her taler om en militær Ordning, som om vi skulde paa har Grund, som om vi nu først skulde til at indrette os paa en saadan militær Ordning, som nu maatte passe med vore Forhold. Det er ikke Tilfældet. Vi have mer end nok af militær Ordning, uden Hensyn til de Forslag, der nu ligger paa Folketingets Bord. Jeg kan ikke andet end undre mig over, at det ærede militære Medlem er gaaet saa langt fejl i den kronologiske Orden, som han er, at han tror, at dette Forslag til Organisation af Hæren er ældre end Tanken om Fæstninger heri Landet. Nej, Forsvarsforanstaltningerne ere sandelig ældre end 1884—85, da dette Forslag blev forelagt, ikke som det ærede Medlem tror heri Tinget, men i Landstinget. I Motiverne til det Forslag, der blev forelagt i Landstinget, er enhver Tvivl, som det ærede Medlem her opfastede om Karakteren af dette Forslag, tilstrækkelig afgjort. Dette Forslag er fra Krigsministeren betegnet, som det med Rette bør betegnes, som et Supplement til Kjøbenhavns Befæstning, som et Supplement til de ekstraordinære Forsvarsforanstaltninger, som den ærede Krigsminister forinden havde bragt frem i Rigsdagen. Og det er en ganske rigtig Betegnelse, thi der er jo ingen Tvivl om, at hele Hovedindholdet af dette Forslag vedrører Befæstningsspørgsmaalet. Det gaar ud paa at forøge Fæstningsartilleriet, forøge Ingeniørkorpsen, forøge Forstærkningen, det er alt sammen et og samme Formaal, nemlig dels at staffe forøget Besætning til Ministeriets Fæstning og dels at staffe Betjening til de mange Kanoner, der ere tilstede i Fæstningen, og dels endelig at staffe det fornødne Ingeniørmandskab til at vedligeholde dette Anlæg. Det er Hovedsagen, det er Forslagets egentlige Indhold. Ved Siden deraf har man saa, saaledes som det ikke vil være noget nyt for dette Ting's Medlemmer, naar krigsministerielle Lovforslag komme herind, benyttet Besligheden til samtidig at hjælpe paa et og andet, som man kunde ønske forbedret af militære Forhold. Men det er det underordnede; hele Lovforslagets Karakter er, at det er et Supplement til Kjøbenhavns Befæstning, derom kan der ikke være nogen Skygge af Tvivl. Nu har det ærede Medlem fra Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) jo ganske Ret i, at dette Forslag har foreligget her